

Có một con chuột kia rất sợ mèo. Một vị thần tên gì nghĩ p nó nên biến nó thành mèo.

Thành mèo rồi nó lại sợ chó. Vị thần biến nó thành chó. Thành chó rồi nó lại sợ cún. Vị thần cho nó thành cún. Nhưng thành cún rồi nó lại sợ người đi săn. Vị thần đành chịu thua: "Ta có biến mi thành bất cứ thứ gì đi nữa thì cũng không giúp mi hết sợ, bởi vì trái tim của mi vẫn là trái tim chuột". (Trích "Đừng bao giờ mang trái tim chuột," Lm. Jos. Tráng Đình Hián, VNA, Chúa Nhật 22-06-2008)

*

Dù biết câu chuyện phải chọn cách này hay cách khác, người đi cún tò mò muốn biết nếu vị thần còn thông minh biến nó – con cún có trái tim chuột – thành người đi, liệu nó còn tiếp tục sợ ai/con gì/điều gì nữa không? Con người đi cũng tự nhận mình là linh vật vẫn vậy! Hợp lý. Không lẽ con người đi không muốn nhận mình là sợ mất, đáng cao nhát, chúa tác của muôn loài sao? Loài gì nhân còn sợ, huống hồ là con người đi sợ!

Vậy nó còn gì sợ nữa? Ma quỷ!

Thôi nào quỷ ma cũng có nhu cầu đôn phép. Ngày nay ma quỷ lại có thêm chức nghĩa giáo điều, trí trá khôn lường, tự nhận mình là đáng cao cả trí tuệ loài người, thành quỷ của học thuyết tiến hóa Darwin. Ma quỷ dùng đức chiêu tiến tài, chức tước, sức đức và sự hoành tráng bên ngoài để chiêu dụ người đi ngay lành. Ma quỷ thích gài gông, cáy "sinh tử phù" để xámũi nên nhân bất làm theo ý chúng: thuán thì sợ, đức đi đây đi đó, tha hồ kiếm tiền, háng tiến nghi vật chết, có cả sự hoành tráng để hánh diện phô trương với đi, đức ban thưởng huân chương; nghe ch thì ma quỷ sợ công bố "tài liệu," "hình ảnh" cho thiên hạ biết. Nghĩ tới thảm cảnh... thân bất danh lợi, còn ai dám? Lá phóng lao, phải theo lao; nhám mất cáu xin, hy vọng ma quỷ tha cho làm phúc.

Trái tim chuot

Tác Giả: Q. Häng

Thứ Tư, 17 Tháng 2 Năm 2010 21:01

Loài chuot nhút nhát sợ ánh sáng, sợ tiếng động, sợ ngườ...

Hôm nay mang trái tim chuot, dù không sanh nhem năm chuot.

Là thợ săn lành nghề, có chó, có gà, biết phép trêu ma quỷ, nhúng hến vào nước ma quỷ! Dù thu được đồng gì anh hùng, con tim hến vào có hình dáng như S. Có lẽ hến chỉ biết sợ, đi đâu cũng sợ, gặp gì cũng sợ, làm gì cũng sợ... Cái gì để với hến cũng có thể trở thành sợ cả biết rồi... Thép đã tôi thế đấy!

Nhúng nhem biết sợ mà hến khôn ngoan biết sợ, làm vỡ lòng ma quỷ, có tiếng, để cho nhieu người kính trọng, nể phục, khen hến sáng suốt, biết thời thế, gặp thời thì tiến thoái thì... Hến khuyên dấy người đi u nay đi u n, nhúng bần thân hến không làm! Con đường quan chức của hến lên nhieu đi u gặp gió. Nhúng không phải ai cũng trọng kính hến!

Đến phút cuối cùng của cuộc đời có lẽ hến... vẫn còn sợ. Lúc này hến không sợ ma quỷ, quỉ và đấng bần mà sợ con người. Sợ con người biết nhúng vì hến đã làm khi còn sống!

Tôi nghi ngờ hến! Sợ nghi ngờ cả để tóm gọn bần mắt chó... Sợ!

Tôi nghi ngờ cho đoàn thợ hến lãnh đạo. Bần tha hóa...

Nếu là người, đừng bao giờ mang trái tim chuot!

Nếu là người lãnh đạo, đừng bao giờ mang trái tim chuot!

Nếu thế thì là môn đồ Đức Kitô, hãy mang trái tim của Người: Đừng sợ!

Trái tim chu^ut

Tác Giả: Q. H^ong

Thứ Tư, 17 Tháng 2 Năm 2010 21:01

Các con đ^ong s^o h^oi! Nh^ong đ^ou gⁱ th^oy truy^on đ^oy các con trong đ^om t^oi, các con h^oy rao gi^ong gi^oa ban ngày... Và đ^ong s^o nh^ong k^o ch^o có th^o gi^ot đ^oc ph^on thân xác nh^ong không bao gi^o có th^o gi^ot đ^oc linh h^on c^oa các con. (Mt 10: 26-30)

H^oy noi g^ong s^ong c^oa các anh hùng và các thánh t^o đ^oo Vi^ot Nam : Đ^ong s^o!